

1..

2..

3.

ERDÉLYBEN JÁRTUNK

(Cikkünk a 8. oldalon)

1. Csoportkép Ady szülőháza előtt
2. A Békás-szorosban
3. A Gyilkos-tó
4. Tótfalusi Kiss Miklós síremléke a Házsongárdi temetőben
5. Mátyás Király szobra Kolozsvárott
6. A körösfői református templom
7. Nagyvárad, Székesegyház, Szent László Király szobra és a pesterzsébeti csoport
8. A madéfalvi emlékműnél
9. Tamási Áron sírjánál
10. Pihenő a Tordai-hasadéokban
11. Wass Albert sírja, „a kő marad”
12. Székelykapu, Zetelaka

8.

5.

6.

9.

7.

12.

10.

11.

JÓ PÁSZTOR

ÜNNEPI SZÁM • A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 3. ÉVFOLYAM 9–10. SZÁM • 2006. SZEPTEMBER–OKTÓBER

Emlékezz vissza az útra!

Új gyülekezeti énekeskönyvünk egyik legszebb éneke a 296., amelynek első sorát kölcsönöztük a fenti címhez. B. I. Leech zenéjére Gerzsenyi Sándor lelkipásztor-költő, a Jó Pásztor irodalmi szerkesztő-je írt szöveget. Idézzük:

*Emlékezz vissza az útra, és Megtartódat áldd!
Bármilyen sok volt a próba, az mind javadra vált.
Kőszikla hús vizet ontott, s a völgyben manna várt.
Bárhogy is tombolt az orkán, Ő hű karjába zárt.*

*Szóljon az ének az Úrról, mert gazdag kézzel áld!
Zengjen a hangod a múlttól, ő mindig véled járt.
Bár vadul támad a Sátán, de rajtad már nem győz.
Támogat, őriz a Krisztus, a győztes égi Hős.*

*Úgy szeret, úgy nevel téged, mint atya gyermekét.
Gondosan ápol és gyógyít, és szent kegyelme véd.
Hűséged jó kötelekét ne tépje semmi szét!
Szolgáljál őt hűen a sűrű, és áldjad nagy kegyét!*

A hívő ember életében az emlékezés következménye a hálaadás. Ősz van. Erre emlékeztetnek a lassan sárguló, barnuló vagy épp pirosodó levelek. A lombos fák levetik a tavasztól hordott üdezőld, mostanra megkopott ruhát és készülnek a télre, hogy aztán jövőre – az isteni rend szerint – újat kapjanak. Már új lisztből sül a kenyér, és hazai, ízes gyümölcs kerül az asztalunkra. Isten megtartotta ígéretét, az idén is volt vetés és volt aratás.

Talán az ideai első hálaadó napot tartottuk aug. 20-án Tahiban. A hálaoltárt gondos kezek építették. Az összegyűlt adomány nagyságrendje is jelezte, hálás szívú testvérekből állt a tapasztalt tahisok által közel 1000 főnyire becsült gyülekezet.

A délelőtti igehirdetésben Újvári Ferenc Bp-József utcai lelkipásztor népünkre és egyházunkra egyaránt alkalmazta az ígét: „Higgyetek Istenben, az Úrban, és megmaradtok!” Laczkovszki János testvér vezette azt az imádságot, amelyben gyógyulásért esedeztünk egy testvéért, aki biztonságtétellel készült erre a napra, de hajnalban kórházba vitték a mentők és azonnal megműtötték. Isten csodás módon hallgatta meg az imát, hisz a beteg négy nap

múlva már a gyülekezetben volt és hálát adott a gyógyulásáért. Vigasztalásért és erőért imádkoztunk dr. Viczián János korábbi elnök testvérré gondolva, aki ezen a héten vesztette el feleségét, Irénkét...

A déli órák – mint mindig – a testvéri találkozás örömeit nyújtották mindnyájunknak.

Délután Mészáros Kornél, egyházunk főtitkára tartott megemlékezést a nemzeti ünnep kapcsán,

majd dr. Almási Mihály pesterzsébeti lelkipásztor testvér emlékezett a 10 évvel ezelőtti jubileumi konferenciára, amelyen 3000-en adtunk hálát a honfoglalás 1100., a baptista misszió 150. jubileumi esztendejét ünnepelve, emlékhelyet avatva.

Az ünnepélyes zászlófelvonás és a himnusz el-éneklése után Almási testvér a délutáni ige alapján a boldog népről szólt, arról, hogy mi a feltétele – nemzeti, egyházi és gyülekezeti szinten – Isten áldásának.

Hazai és külföldi testvérek szolgálatai közben a kibővített pesterzsébeti énekkar és a Tóka Szabolcs testvér által szervezett erzsébeti fúvós zenekar szolgált.

Újra megtapasztaltuk, hogy jó együtt hálát adni és dicsérni az Urat. Az esti vihar már otthonunkban ért bennünket, és bizonyára mindannyiunkban megerősítette azt a tudatot, hogy a „tűzijátékok” fölött is Isten az Úr. Együtt érző szívvel gondolunk az elhunytak hozzátartozóira és a sebesültekre.

Hálaadással emlékezünk a múltra, és újult erővel indulunk a ránk váró feladatok végzésére a jelenben.

– tudósító –

A hálaoltár részlete, Tabi, augusztus 20.

Az ünnepi istentiszteletre gyülekeznek az énekesek és a zenészek

Szőkepuszta 2006

A szőkepusztai találkozó résztvevőinek egy csoportja a felújításra váró imaházzal 2006. július 30-án.

A felújításra váró imaház oldalnézetben

Nyári sátoertábor

A hagyományokhoz híven ezen a nyáron is összegyűltek július utolsó vasárnapján az imaház előtti tisztáson a ma is élő egykori szőkepusztaiak, gyermekeik, unokáik és mindazok, akik valamilyen módon kötődnek ehhez az Urunk által megáldott különös helyhez.

A csodálatos, vadregényes természeti környezetben a kis kéttornyú imaház napsütötte fehér falaival hívogatta a zárandókat lelki elcsendesedésre, emlékezésre és feltöltődésre. A nap házigazdája *Jóföldi Gábor* lelkipásztor testvér volt, aki a találkozó idejére egy útgyaluval rendbe hozta az imaházhoz vezető földutat. Az ő igei köszöntője után rövid imaközösségben voltunk együtt és hálát adtunk mindazért, amit az Úr Lelke ezen a megszentelt helyen négy évtizeden át elvégzett. Bizonyásgátételek, szavatok és énekek által magasztaltuk Őt azért, hogy a múlt század első felének viharos évtizedeiben, nehéz körülmények között is megerősítette azokat az ide települt baptista hívőket, akik mindenek elé helyezték az Úr ügyét, lelkek megmentését. Az igehirdetés szolgálatát *Dan János* testvér végezte közöttünk.

Az istentisztelet után körbejártuk az imaházat és környékét, ahol már csak akáccal benőtt buckák jelzik az egykori lakóházak és egyéb épületek helyét, legyalogoltunk a közeli patakig, amely sok áldott bemeztés helyszíne volt és „hallgattuk” a csendet, amely csendben az Úr szava meghallható.

Szőkepuszta baptistáit az élet vihara messzire szétszórta az országban, sőt a nagyvilágban is, de szívükben és leszármazottaik szívében tovább él mindaz, amit csak ez a hely adhatott, és amit csak az Úr Jézus adhat.

K. Á.

Új gyermekmissziós központ Szőkepusztán

„És megépítik a régi romokat...” (Ézs 61:4)

Ézsaiás próféta könyvének egyik legismeretesebb szakasza a 61. rész. Önmagában is gyönyörű ez a prófécia, de leginkább azért értékes, mert az Úr Jézus nyilvános működésének kezdetén, mintegy programjaként idézi a názareti zsinagógában az első két verset: „Az Úrnak Lelke van én rajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliomot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadságot hirdessek, és a vakok szeméinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat. Hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét” (Lk 4:18–19).

Ézsaiás ígését az Úr Jézus megszakítja, és nem szól Isten bosszúállása napjáról, nem szól Sion gyászolójáról, a pusztulás láttán csüggedezőkről.

Miután a mi Urunk bevégezte földi küldetését, elkövetkezett a pusztulás, Jeruzsálemet elfoglalták és föléggették. Kő kövön nem maradt. Elpusztult a templom is. Ézsaiás azonban túllátott ezen a pusztuláson és ezt mondja: „megépítik a régi romokat, az ősi pusztaságokat helyreállítják... és örvendezvén örvendeznek az Úrban...” (61: 4, 10).

Nemrégiben levelet kaptam a Kaposvári Baptista Gyülekezet elöljáróságától, amelyben a szőkepusztai elhagyott imaházat följajánlják a Napsugár Gyermekmentő Alapítványnak missziós célra. Egyházunk elnöksége támogatta a kaposvári testvérek kezdeményezését és így 2006. július 6-i hatállyal az imaház a Napsugár Alapítvány használatába került.

Kovács Árpád pesterzsébeti építésmérnök testvér képviselte az alapítványt a 2006. július utolsó vasárnapján megtartott Szőkepusztai Testvéri Találkozón, ahol vállalta a gyermekmissziós terveket.

Tahiban augusztus 20-án találkoztam a szőkepusztai testvérekkel, és megbeszéljük a teendőket.

Az imaház telke 1000 m². A település önkormányzatától további 2000 négyzetmétert kaptunk ajándékba. A két terület együtt az imaházzal már megközelíti azt a nagyságot, amely elegendő lehet gyermektábor létesítéséhez. A falu, Libickozma, mintegy három kilométerre van az imaházról. Itt közműves telkek és házak várnak új gazdákra, hisz az állandó lakos-

ság létszáma 50 alá esett. Osztrák és holland „bevándorlók” már fölfedezték a rendkívül olcsó telkeket, házakat, és néhányat meg is vásároltak.

Az imaházról kb. fél kilométerre egy tisztást ketté szelve folyik az Aranyos patak, amely annak idején földuzzasztott vízzel olykor egyszerre 20 fehérruhás bemerítkező Jordánja volt. Jó egy kilométerre három szépen gondozott halastó húzódik meg a fenyves alatt. Ez a vidék, a Somogyi-dombság lesz az otthona azoknak a gyermekeknek, akik ide jönnek táborozni, fél órányi járásra a Balatontól.

A régi romokat megépítjük Isten kegyelméből az ő segítségével.

1920-ban egy vesztes háború után gyülekezetplántáló baptista hívők érkeztek Szőkepusztára Soltvadkertről, Kiskunhalasról, Gyomárról, Szadáról. Földeket vettek, házakat építettek. Kezdetben az uradalmi birtok egyik épületében – amelyet a vadkerti Menyhárt Béla testvér vásárolt meg – tartották az istentiszteleteket, majd 1931-ben fölépítették azt a remek kéttornyú kápolnát, amelyet Marosi Béla építész testvér tervezett. A telket Menyhárt Béla adományozta, a téglát is ő égettette saját birtokán. Azzal a családi fényképpel emlékezünk rá, amelyet legkisebb fiától, a 83 éves Nap utcai Menyhárt Ferenc testvértől kaptam.

Fantasztikus emlékeket őriznek a megsárgult lapok és idős testvéreink. Alkalom adtán még kitérünk ezekre, most azonban forduljunk a jövő felé.

Szeretnénk megépíteni a régi romokat és helyreállítani az ősi pusztaságot.

Az imaház helyreállítása önmagában is nagy feladat. Amikor elkészül, ez lesz a tábor kápolnája, ahol a gyerekfoglalkozások egy része zajlik majd. Mivel elektromos hálózat nincs, az áramfejlesztést helyileg kell megoldani. Egy testvér, aki ebben szakember, följajánlotta, hogy egy teljesen új technikával ezt megoldja. Egy másik testvér téglát és cserepet ajánlott. Egy harmadik a faluban létesítendő éjszakai tábor helyének megvásárlásához – amelyen egy remek 50–100 éves fákból álló erdő van, teljes közművel – 400 000 forinttal járult hozzá. Egy öreg ház lesz a misszió adminisztratív központja, a halastavakhoz közel. Ennek felújítása is komoly

A Menyhárt család

Hátsó sor, balról jobbra:

Menyhárt Zsófia, Teréz, Béla, Imre, Éva, Ilona;

Első sor: Menyhárt Béláné (Eifert Éva), az édesanyja, Margit, Ferenc, Menyhárt Béla, az édesapja, Jenő és előtte Sándor.

A kép 1926-ban készült.

feladat. Kőműves, ács, víz-, gáz- és villanyszerelő, meg kertész segítséget keresünk.

Amikor elvállaltuk ezt a feladatot, a romok megépítését és az ősi pusztaság helyreállítását, pontosan tudtuk, hogy kevés az erőnk és a pénzünk, de azt is, hogy az 1990 óta működő gyermekmentő alapítvány története mindig is a csodák története volt. Hisszük, hogy most is így lesz.

Szeretettel kérjük olvasóinkat, hogy imádkozzanak ezért az evangélikus gyermekmentő tábortól, s ha tudnak, akár munkával, akár pénzzel segítsenek. Adományokat lehet küldeni a Jó Pásztor csekken, de kérjük az „egyéb” rovatba beírni: „gyermekmentő”. A vásárlást csak kölcsön igénybevételével tudtuk megoldani, amit vissza kell fizetni. Hitben és hittel indulunk, és tudjuk, hogy Aki elkezdte ezt a munkát sok évvel ezelőtt, folytatja és be is végzi.

Minden ötletet, följánlást szívesen veszünk a 06-20-886-0845-ös telefonszámon. Följánlásokat is szívesen veszünk későbbi adományokra vagy munkára.

A tábor megnyitását 2007 nyarára tervezzük. A részletekről szívesen adunk tájékoztatást a fenti telefonszámon.

Nehémiás annak idején nagy „ellen-szélben” és életveszélyben is vállalta a régi romok megépítését. Ma jobbak a körülmények. Az önkormányzat teljes támogatását élvezzük, és tudjuk, hogy velünk van az Úr, a Seregek Ura, és a Jó Pásztor, aki annak idején a tanítványokat feddve mondta: „Engedjétek hozzám a gyermekeket!” és Aki azt akarja, hogy „egy se vesszen el a kicsinyek közül”.

Hívjuk a régi szőkepusztai testvéreket, akik ott születtek, vagy nőttek föl, és hívjuk mindazokat, akik egy természet közeli evangélikus gyermekmentőt fontosnak tartanak, hívjuk az időseket és a fiatalokat: „Segítsünk Siont építeni!” Segítsünk a romok megépítésében, az ősi (Szőke)pusztaság helyreállításában. Gyermekeinkért, unokáinkért, az Úr nagyobb dicsőségére!

Dr. Almási Mihály
 lelkipásztor,
 a Napsugár Gyermekmentő
 Alapítvány
 elnöke

A különösen eredményes régmúltat idézve közlünk még néhány fényképet.

1.

1. Soós Simon (dédnagyapám) 1920–23-ig volt a gyülekezet helyi lelkipásztora, ahogy erről Lehoczky Józsefné testvér kéziratos emlékezésében beszámol.
2. Miklós Menyhért testvér és felesége, Tóth Julianna, középen a pesterzsébeti Tóth Ferencné (Kis Tóth néni). Miklós testvér 1923–39-ig volt szőkepusztai lelkipásztor, előtte Erzsébetfalván (a mai Pesterzsébet) élt, és innen ment a misszóba. A kép 1918-ban Kolozsvárott készült.
3. A szőkepusztai baptista zenekar
4. A szőkepusztai gyülekezet az 1940-es évek elején.
5. Iratmissziós kör 1944-ben
6. Cigánymisszió, 1940

2.

3.

4.

6.

5.

Előző számunk 5. oldalán közöltünk egy bemelegítési képet. Azóta megtudtuk, hogy a kép 1899-ben készült. Az erzsébetiek közül 19-en merítkeztek be ebben a csoportban, név szerint: Alexovics Etelka, Zatykó Mária, Konta Mária, Konta Teréz, Kiss Etelka, Pelácsek Mária, Berecz Rozália, Ország Anna, Alexovics Miklós, Zatykó József, Zatykó János, Kovács Géza, Sallai Gusztáv, Tóth Mihály, Bozóki János, Kiss Dezső, Kiss János, Pala József, Konta Gyula.

(idős Zentai László közlése)

A szerkesztő rovata

Időnként hasznosnak tűnik pár sorban összefoglalni, mi is a célja lapunknak – nem csak általánosságban, hanem konkrétan is – pl. ennek a számnak, amit kezében tart az olvasó.

Szeretnénk emlékezni a múltra és hálaadásra buzdítani.

Szeretnénk bemutatni, egy kedves idősebb lelkipásztor életútját.

Szeretnénk hírt adni néhány fontos missziós redményről

Szeretnénk bemutatni legújabb CD-nket és hangkazettánkat.

Szeretnénk elindítani egy teljesen új gyermekének sorozatot. A szövegek *Gerzsenyi Sándor* testvér versei, amelyek a most megjelent „A századik” című új, gyermekverseket tartalmazó kötetből valók, a zeneszerző pedig *Tóka Szabolcs* testvér. Ezeket az énekeket szeretettel ajánljuk a gyermekekkel foglalkozó testvérek, vasárnapi iskolai tanítók figyelmébe. Nem csak a múlttal foglalkozunk tehát, de a jövővel is, mégpedig a legfogékonyabb korosztályt, a gyermekeket részesítve előnyben. Nekik szól a Hajnalcillag rovat és részben a rejtvények is.

Szeretnénk bemutatni egy páratlan kezdeményezést, amelynek szintén a gyermekek lehetnek az élvezői és amelyben szorosan kapcsolódik a múlt és a jövő. A *Napsugár Gyermekmentő Alapítvány* a negyven éve elhagyottan, üresen és megrongálva álló Szőkepusztai Baptista Imaház telkén a Kaposvári Baptista Gyülekezet kérésére és az országos elnökséggel kötött megállapodás szerint nyári evan-

gélizációs gyermektábort létesít. Az imaház helyreállítása igen költséges, a tábor kialakítása szintén, de az Úr előttünk jár. A helyi önkormányzattól további 2000 m² erdőt kaptunk ajándékba a gyermektábor kialakításához, a szőkepusztai gyülekezet egykori tagjai pedig egymás után jelentkeznek és igyekeznek különféle módon segíteni.

Szeretnénk emlékezni és emlékeztetni az 1956-os forradalomra az 50. évforduló kapcsán. A hívők nem függetleníthetik magukat a nemzet egészétől, és – amennyiben rajtuk áll –, befolyásolniuk is kell az eseményeket, Isten segítségével jó irányba.

Erdélyről egy gyülekezeti honismereti körutazás tapasztalatait összegezve közlünk képes beszámolót, és persze közöljük a keresztretjvényt, amely minden számban megjelent eddig és nagy népszerűségnek örvend. Ez abból is látható, hogy lassan egy teljes oldalt megtölt a helyes megfajtást bekülöklő névsora.

Nagy öröm számunkra a szerkesztés. Szívesen olvassuk a szerkesztőségbe érkező leveleket, időnként ismertetjük is őket.

Gyakran kérdezik, meddig lesz ingyenes a Jó Pásztor? Mikor kell előfizetni? Mindig ingyenes lesz, soha nem kell előfizetni. Addig marad fenn, amíg olvasóink önkéntes adományokkal támogatják. Igyekszünk úgy szerkeszteni, hogy erre méltó legyen a lap. Egy-egy szám előállítását postaköltséggel együtt több mint 250.000 forint. Az Úr eddig még mindig kirendelte a következő számhoz a szükséges anyagiakat. Köszönjük az adományokat, hálásak vagyunk érte az Úrnak. Jelen számunk borítója azért lehet színes, mert egy testvér külön erre a célra adományozott 40.000 forintot. Ezt is köszönjük éppúgy, mint az idősebb nyugdíjas testvérek 500 forintos adományait. Hisszük, hogy a mi munkánk sem hiábavaló az Úrban.

Minden kedves olvasónknak áldást, erőt, békét és hitben való növekedést kíván munkatársai nevében is:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor
felelős szerkesztő és kiadó*

Évforduló visszatekintéssel

Családi körben köszöntöttük gyülekezetünk legidősebb nőtestvérét: *Zentai Lászlónét* 90. születésnapja alkalmából. Testvéreink egészségi állapota nem teszi lehetővé, hogy a gyülekezetet látogassák. *Dr. Almási Mihály* lelkipásztor testvérrel visszük hozzájuk az úrvacsorát, a gyülekezet köszöntését és a bátorító ígéretet. Legutóbb az úrvacsorán kívül egy ajándékcsoportot is vittünk, amellyel a 90. évüket betöltötteket szoktuk megajándékozni a gyülekezetben. Együtt adtunk hálát a 90 esztendőért, testvéreinkért, akik hűségben egymáshoz és az Úrhoz, nagy ragaszkodással a gyülekezethez éltek idős napjaikat.

Zentai Laci bácsi, mint a gyülekezet alapítóinak leszármazottja – a gyülekezet krónikása – első kapcsolat a múlttal, melyről annyi hiteles történetet senki sem tud, mint ő. Minden egyes látogatás egy történelemóra is, ahol újabb és újabb adatok, fényképek kerülnek elő a szekrényből, melyek által hitelesebb képet kapunk a múltunkról. Laci bácsi 94. évét tapossa Isten kegyelméből, így hát ő maga is jelentős időn keresztül élő tanúja az eltelt 120 esztendőnek. Jó és bátorító hallani hogyan alakult, szolgált, szaporodott gyülekezetünk. A sokrétű missziós munka, az ifjúság, a zene és az ének állandó jelenléte olyan eszközök voltak, amelyek által gyarapodott és fejlődött a gyülekezet. Nagy hálaadás van a szívünkben Istenünk felé, Aki áldott a múltban, áld a jelenben és ígéretünk van arra, hogy ha nem hagyjuk el, áldani fog a jövőben is. Ő hűséges marad.

Az a szívünk kívánsága, hogy az isteni gondviselés, melyben testvéreinknek egész életük során részültek, kísérje őket abba a hazába, amelybe készülnek.

2006. augusztusában

Lackovszky János

Zentai László és felesége, dr. Almási Mihály lelkipásztorral

INTELEM

– *Az '56-os forradalomra emlékezve* –

A félvilágot is befuthatod,
más ember földjén, testvértelen leszel,
s elfúj a szél, mint kósza őszi lombot,
ha nemzetedről megfeledekezel!

Te bús magyar, kit száműzött hazád
s idegen zsarnok lakja otthonod:
bús sorsodért ne vádold nemzeted,
kit úgy tűnik, Isten is otthagvott.

A látszat csal. Isten ma is a régi.
Te hagyta őt el, te és a többiek,
s amíg vissza nem zárandokoltok Hozzá,
s a múlt hibáit le nem töröltek:

Magyar földön nem lesz új Magyarország,
gaz és szemét nem terem nemzetet!
S a gyűlöletet nem mossa le semmi,
Csak az összetartó igaz szeretet!

Wass Albert

ÉLETUTAK

– *Hargas testvér, örülnénk, ha beszélne a gyermekkoráról.*

– 1926-ban születtem Bölske, Tolna megyei községben – katolikus édesanyám és evangélikus édesapám negyedik gyermekeként. Szüleim törekvő hívők voltak, amikor én két éves fiúcska voltam. Hirtelen nagy betegség támadott meg. Egyik nap édesapám nem tudott kimenni a munkahelyére, és épp akkor reggel belázasodtam. Rögtön hívták az orvost, s mire megérkezett, már véres hab jött a számon, s azt mondta: nem akar szemrehányást tenni senkinek, de már minden késő, itt már csak Isten segíthet. Hagyják itt a gyermeket, ne nézzék a kínjait. Ekkor szüleim bementek a másik szobába, és ahogy korábban látták a hívőktől, térdreborultak, és elmondták életük első szívből fakadó imáját, a következőképpen (jól emlékszem, mert tőlük hallottam és megjegyeztem): „Isten, nagyon szeretjük ezt a gyermeket, de ha elveszed, legyen meg a te akaratod. Ha pedig meggyógyítod, egész életére neked szenteljük.” Nemsokára az orvos behívta őket, hogy csoda történt, a gyermek jobban van, meg fog gyógyulni. Eközben az egyik közeli rokon néni az orvos első véleménye hallatán elment gyorsan a közeli üzletbe a halotti ruhámnak valót megvenni, szép fehér anyagot... Ez arra lett jó, hogy függőnyt varrt belőle anyukám a szobánk ablakára, s emlékeztetőül maradt még hosszú évekig, mert valahányszor beteg voltam, édesanyám csak a függönyre mutatott... „Ne feledd el, hogy célja lesz veled az Úrnak!”. Sokat betegeskedtem, ezért gyakran volt bizonyosság a gyógyító Úr mellett a fehér függöny. Csodálatos gyógyulásom után szüleim természetesen megtértek és bemezték.

12 éves koromban vérhasjárvány volt a falunkban, én is három hétig voltam súlyos beteg. Édesanyám újból emlékeztetett, hogy „fiam, mi téged odaigértünk az Úrnak!” 18 évesen ismét súlyos beteg lettem, és félgógyultan, akkor döntöttem az Úr mellett 1943-ban, gondolván, ha elvisz az Úr, akkor úgy vigyen el, mint megváltott gyermekét. Ha pedig itt tart, akkor váljon valósággá a szüleim ígérete, hogy az Úr elfogad, mint szolgálattelvőjét. 1944. augusztus 13-án merítkeztem be Miskén, André Lajos lelkipásztor által.

– *Nem jelentett-e nyomasztó terhet ifjúkorában, a szülők által tett felajánlás?*

Hargas Gyula nyugalmazott lelkipásztor testvér ez év szeptember 28-án ünnepli 80. születésnapját. Szeretettel köszöntjük, az Úr gazdag áldását kívánva további életére és szolgálatára.

– Egyáltalán nem. Sőt, én azt komolyan vettem, annak ellenére, hogy sose gondoltam, hogy lelkipásztor legyek. Mindig félős voltam, és alkalmatlannak találtam magamat erre a szolgálatra. A szüleim állták az ígéretüket, pedig ők is sok próbán, betegségen mentek át, s én voltam a betegápolójuk. Az jelentett nekem gondot, hogy hol az igazi helyem: ápolni a szüleimet, vagy elhagyva őket, még nagyobb szolgálatot vállalni.

– *Miért éppen Gyula bácsi feladata volt a betegápolás?*

– Azért, mert két nővéremnek már önálló családja volt, az öcsém Pesten tanult, a húgom pedig még kiskorú volt, tehát én voltam a soros a betegápolásban. Az édesanyám 30 évig súlyos tüdőasztmában szenvedett, minden gyermek kivette a részét a betegápolásból, gyakran virrasztottunk édesanyánk mellett. De, megtanultam főzni, háztartást vezetni, mindenés voltam. Számomra ez nem volt teher, sőt annak örültem, hogy egy parányit viszonzozhatok édesanyámnak abból, amit tett értem, amikor én voltam súlyos beteg. Annak ellenére, hogy odaigérték az Úrnak, nem volt könnyű elválni tőlük.

– *Hogyan történt az elhivatása?*

– Jeremiás elhivatása volt az egyik ígém. Nekem is az volt a menekülni akarásom, hogy nem tudok én beszélni. De jött a bátorítás: „Elég néked az én kegyelmem”. Féléves késéssel, az 1949-ben induló évfolyamba vettem fel, de én csak a második félévben, februárban tudtam bekapcsolódni a tanulmányokba, mert a család anyagi dolgait kellett addigra elrendeznem.

Nyolcan végeztünk abban az évfolyamban (Fekete László, Gerzsenyi László, Hajnal József, Háló Gyula, Nagy Zsigmond, Német Sándor, Tóka Gyula és jómagam), s mindnyájan helytálltunk. Nagyon jó osztály volt a miénk. Fél évet töltöttünk a Benczúr utcában, majd utána az Aradi utcai székház második emeletére költöztünk. Jó egyetértésben voltunk a szűk helyen, amely csiszoló műhely és nevelő iskola is volt egyben. Egyszer Baranyay testvér a lelkipásztorokodástan anyagát adta nekünk, s a család- és beteglátogatás fontosságát egy jó igehirdetéssel tette egyenrangúvá. Az óra végén az igazgató meg a nyolc diák együtt térdepeltünk és egyenként imádkoztunk. Ezzel úgy a szívünkbe véste ennek fontosságát az Úr indítására, hogy szolgáló életem alatt külön ajándékként kaptam a beteglátogatás, a családlátogatás szolgálatát, és ezt végeztem is minden helyen.

– *Milyen formában történt az első szolgálati hely kiválasztása?*

– 1952-ben harmadéves teológus koromban az addig sok év óta lelkipásztor nélküli sajoszentpéteri körzet nyári szünetre meghívott, Laczkovszky János testvér, akkori kerületi elnök közvetítésével. Kölcsönös ismerkedés volt ez, és nyár végén 100%-os egységben meghívott a körzet. Baranyay testvér tanácsát is kikérve, novemberben elfogadtam a hívást. Karácsonykor már lelkipásztorunknak tekintettek.

– *Feleségével, Erzsike néniel hogyan találta egymásra?*

– Minden komoly döntést imában megharcoltam. Kitartóan imádkoztam az Úrtól nekem rendelt segítőtársért. Feleségem, Müller Erzsike a német ajkú Györkönyi Gyülekezet tagja volt, tehát egy körzethez tartoztunk. Az tetszett meg benne – pedig akkor még nem is gondoltam házasságra –, hogy aktívan foglalkozott a gyermekekkel és fiatalokkal, harmóniumon kísérte az éneklést. Oláh Lajos testvér akkori lelkipásztorom – szinte barátok voltunk, hisz csak pár évvel voltam fiatalabb – úgy jellemezte Erzsikét, hogy meg tud lenni a hátsó padban is, de tud elől is járni a szolgálatban. Amikor sok imádság és az Úrra figyelés után megbízottam lelkipásztoromat, hogy kérje meg nekem Erzsikét, éppen azon a napon egy másik hívő fiú hasonló tartalmú levelét vitte neki az én üzenetemmél együtt. Oláh testvérral úgy láttuk helyesnek, hogy a leány válasszon. Erzsike is sokat imádkozott és válaszul a 2Sám 16:18 ígét kapta („...akit az Úr és ez a nép választ, és Izraelnek minden fiai, azé lesznek és azzal maradok”). Amikor megkértem

kezét hadiözvegy édesanyjától, nem voltak anyagi igényeim, de lelki az igen.

Az 1953. június 13-i évzáró után egy héttel megtartottuk az eljegyzést. Szeptember 20-án megtörtént lelkipásztorrá avatásom, majd november 18-án volt a menyegzőnk Györkönyben, és ezután együtt végeztük a szolgálatot.

– *Az ötvenes évek nem volt egy könnyű időszak sehol. Hogyan folyt a lelki munka?*

– Maximálisan.

– *Semmiféle akadályoztatás nem volt?!*

– Azt legfeljebb is kellemetlenségnek nevezhetjük, de nem akadályoztatásnak, hogy a lelkészigazolványt negyedévenként kellett lepecsételteni négy éven át. Egyébként a körzet két nagyobb gyülekezetből (Sajószentpéter, Varbó) és kilenc szórványból állt, amelyet autó nélkül, kerékpárral, alkalmi bányászbusszal, vonattal és az apostolok lován jártam. Véleményed szerint, milyen abrak kellett az apostolok lovának?

– *Hm?...*

– Pedig egyszerű: Szeretet! Havonta egyszer körbe jártam a körzetet. Hétfőn elindultam, és minden településen egy egész napot töltöttem. Beszolgáltatási időszak volt. Én is mentem velük a határba aratni, kapálni, szénát gyűjteni. Munka közben elbeszélgettünk igéről, lelki dolgokról is. Este a családnál tovább folyt a beszélgetés, későn került asztalra vacsora, akkor már csak egy rövid áhítat volt, mentünk pihenni és másnap kezdődött minden előlről egy másik faluban. Igaz testvéri kapcsolat alakult ki közöttünk tizenhat éven át. Ezt nem lehet elfelejteni.

– *Volt valami különös oka a szolgálati hely váltásnak 1969-ben?*

– Egyrészt, komolyan megbetegedtem a sok átfázás miatt. Másrészt gyermekeink, Gyuszi (1954) és Erzsébet (1957), továbbtanulási lehetősége a kitűnő bizonyítvány elenére is komoly akadályokba ütközött, de ebben is megtapasztaltuk, hogy Isten egyengette az utat előttünk. 1969-től Felsőpetényben és Pencen szolgáltam 1976-ig, hét éven át. A gyülekezetben sok gyerek volt, feleségem bekapcsolódott a gyermek- és nőmissziómunkába. Erre az időre esett gyermekeink megtérése, bemerítkezése, amelyek igazán meghatározó alkalmak voltak, különösen lányunké, Pötyié. Róla röviden csak annyit, hogy az egészségesnek született gyermek 7 hónapos korában súlyos betegséget kapott és három rendkívül erős gyógyszer együttes mellékhatására a hallóidegei megbénultak. Ettől kezdve ő a néma csönd birodalmában él, mi pedig megharcoltuk és elfogadtuk ezt a helyzetet. Életünket átszötte a csönd vilá-

ga sok küzdelemmel, még azzal együtt is, hogy lányunk kitűnő tanuló volt, és kiváló szakember lett. A bemerítő medencében állva a következő ígét mondta: „Igen, Atyám, mert így volt kedves teelőttem”, és én áldó igeként – elérzékenyülve: „Bízzál leányom, a te hited megtartott téged”. A zsúfolásig megtelt imaházban szem nem maradt szárazon... Isten csodálatos úton kirendelte számára a hozzáálló segítőtársat is. Ma már felnőtt, egészséges gyermekeik vannak, ahogy Gyusziéknak is.

Egyébként két fő vágyunk volt: hogy a gyermekeink az Úrei legyenek, és hogy nyugdíjas korunkra legyen majd fedél a fejünk felett, egy kis ház. Mindkettőt megadta az Úr bő mértékben... láthattuk unokáink megtérését is.

– *Az Egyházkerületben is aktívan tetszett dolgozni, miközben Szokolyára vezetett az út.*

– Az Északi és Budapesti Egyházkerületben 21 éven át voltam missziókerületi munkás különböző pozíciókban. Szívesen végeztem ezt is az Úr népeért, hozzátartozott a szolgálathoz. 1976-ban hívott meg a Szokolyai Gyülekezet a kosdival és a vácival együtt – közben Vác önállósult. 1986-ig voltam aktív lelkipásztor. Közben családi házunk is épült lassan, és így nyugdíjba menetelem után szokolyai lakosok maradtunk még 20 éven át, az elmúlt esztendőig.

– *Milyen volt nyugdíjasnak lenni ugyanabban a faluban?*

– Sok kiegészítő szolgálatot vállaltam Újpesten, a Galgautai Körzetben, és többfelé a missziókerületben, ilyenkor vittem az unokákat magammal, hogy ők is szolgáljanak. Szokolyán pedig tettem, amire éppen szükség volt a gyülekezetben. Egyébként én az egész 800 lelkes falut úgy tekintettem, hogy ha valaki beteg volt, elmentem meglátogatni, függetlenül attól, hogy melyik egyház tagja volt.

– *Annak ellenére, hogy 25 éven át nagyon szépen éltek együtt gyermekeikkel, unokáikkal, a három család részére kialakított szokolyai nagy házban, miért választották idős napjaikra otthonuknak a Kiskőrösi Szeretetházat? Amely gyönyörű, modern, barátságos, de mégis csak távol a családtól...*

– Családi házunk 14 évig épült folyamatosan. Fiam tervezésével bővült a ház, három család részére alkalmassá és kényelmessé téve. Az volt a legnagyobb öröm, amikor vonultunk az utcán az imaházba 11-en. Ez is bizonyosságtétel volt. Ám mi megöregedtünk, sok-sok betegséggel a testünkben. Sem a kertművelést, sem a bevásárlást nem tudtuk már önállóan megoldani. A fiatalok pedig

nappal a munkahelyeiken dolgoznak. A szükséges orvosi és mindennapi gondoskodás itt, Kiskőrösön biztosított a leginkább számunkra. Döntésünket nehezen fogadták el gyermekeink és az unokák is. Az elmúlt egy év igazolta, hogy mennyire az Úr vezetése volt az ideköltözésünk.

– *Miben nyilvánult ez meg?*

– Úgy tekintem, hogy ez a negyedik szolgálati helyem. Az itt lakó idős testvéreknek igen nagy szükségük van lelkigondozói beszélgetésre, tanácsra, de előfordult hogy békihithetem őket, vagy másokat a halálos ágyon lélekben erősíthettem és készíthettem a nagy útra. Sok élményről tudnék beszámolni. Rengeteg elfoglaltságunk, szolgálatunk van, amit Erzsikével együtt végzünk, és nagy szükség van itt erre. Kedves dolog volt pl., hogy anyák napja előestéjén Erzsikének hoztak egy csokor virágot azzal, hogy az itt lakók, őt tekintik a szeretetházi gyülekezet édesanyjának. És ez nem udvarias gesztus volt csupán, sokkal több ennél. Természetesen jönnek a gyermekeink is látogatóba, és mi is megyünk hozzájuk, de ami itt van, az komoly szolgálat. Sose gondoltam volna ezt, hisz 60 évesen (20 évvel ezelőtt) kaptam az első szívritmus-szabályozót, azóta már cserére is szorult, de az Úr még mindig ad feladatot számomra. Mindhárom korábbi szolgálati területre alázattal, emelt fővel mehetünk vissza, mindenkinek a szemébe nézve. Egy lelkipásztornak óriási felelőssége az, hogy meg is élje azt, amit egy életen át prédikál.

– *Tudomásom szerint Hargas testvért tavaly Szokolya díszpolgárává avatták. Gratulálók!*

– Köszönöm szépen. Az ökumenikus gyülekezettől – múlt év elején az imaház végén elköszöntem, az egészségi állapotom miatt – pedig akkor még eszünkben sem volt Kiskőrös. A spontán bejelentésemre a református énekkar elénekelt az Ároni áldást. Váratlanul egy kis búcsúünnep lett. A baptista gyülekezettől tavaly június 26-án búcsúztunk el. Aztán 2005 decemberében meghívtak a falukarácsonyra Szokolyára és ott kaptam a kitüntetését. (El se akartam menni.) Azután mégis úgy döntöttem, hogy még egyszer a falu népe előtt bizonyosságot teszek az én Uramról, akit szolgáltam közöttük is harminc éven át. Elmondtam, hogy az oklevél nem belépő a mennybe, oda csak azok mehetnek be, akik megszerezték a mennyei polgárjogot.

– *Az Úr Jézus szava jut eszembe, a jelenlegi szolgáló életüket látván: „Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál ura, amikor megjelen!” (Mt 24:46). Adja meg az Úr Gyula bácsiéknak ezt a boldogságot!*

Erdélyben jártunk...

A pesterzsébeti gyülekezetből negyven-ötven, 2006. július 24–30. között, egy erdélyi körutazáson vettünk részt.

A program címe: „Honismereti körutazás Erdély szívében”. Készülve a nyaralásra, többször elővettem ezt a programismertetőt és térképen végignéztam a tervezett útvonalat, ami több mint 2000 km-nyi utazást jelentett, valamint elgondolkodtatott, hogy ebben a címben mit jelenthet számomra a honismereti jelző. Családom is, én is, de azt hiszem mindannyian nagy reményekkel vártuk már az indulást és július 24-én korán reggel jó kedvvel, vidáman, Istenünk áldását kérve indultunk útnak. Honismere-ti vezetőnk, egy székelyföldről származó fiatal ember, az ELTE történelemrégészet szakos doktorandusz hallgatója Körösfői Zsolt volt, aki az egész utazás alatt nagy felkészültségről téve tanúbizonyságot, vezetett bennünket és mindenre kiterjedő információi által lehetővé tették az élményekben gazdagabb körutazásunk.

Az egy hét alatt jártunk a Szilágyságban, Belső Erdélyben, a Székelyföldön és Partium területén. Láthattuk Nagykarolyban a Károlyi-kastélyt, Érmindszenten Ady Endre szülőházát, a költő életútját bemutató múzeumot. A múzeum kertjében a költőre emlékezve elszavaltunk néhány Ady verset, majd egy nemzeti színű szalagot kötöttünk az Ady emlékműhöz, és természetesen csoportkép is készült. Zilahon Ady egykori iskolájánál álltunk meg, elhangzott természetesen az Üzenet egykori iskolámba című költemény, majd az „árvizi hajós” – Wesselényi Miklós szobrát láttuk.

Kolozsvári városnézés keretében láthattuk a főteret a templommal, a főtéren Mátyás király szobrát, valamint ellátogattunk a Házsongárdi temetőbe, ahol számtalan magyar hazafi végső nyughelye található, így pl.: Apáczai Csere János (1625–1659) enciklopédikus tudós, pedagógus; Tótfalusi Kis Miklós (1650–1702) zsolnárfordító, író, betűmetsző, a magyar helyesírás megalkotója; Brassai Sámuel (1800–1897) „az utolsó magyar polihisztor” egyetemi tanár; Dsida Jenő (1907–1938) író, költő; Kós Károly (1883–1977) író, építész; Reményik Sándor (1890–1941) evangélikus költő.

Kirándultunk a Tordai Sóbányába, ahol a bánya kiváló akusztikáját kipróbálva énekeltük: „Feltámadt hős, ó dics neked...”, valamint a Tordai-hasadéknál folytattuk a kirándulást. Istenünk különös csodája a természet ilyen szépségű megalkotása.

Pusztakamaráson Sütő András szülőházát látogattuk meg, majd Szászrégenben Wass Albert szobrainak kálváriájával ismerkedtünk meg. Marosvécsen Wass Albert síremlékét láthattuk. Itt is elhangzottak a költőre emlékeztető versek, s miközben a Hargitára utaztunk, az előttünk lévő hegyvonulatokban fölismertük „Isten székét”, és Laczkovszki János testvér felolvasásából hallhattuk, hogy miként írt erről a helyről Wass Albert. Vadregényes túrát tettünk a Madarasi Hargitára, s onnan lejöve Ivópatakon pisztrángos piknik ebéden vettünk részt. Farkaslakán a Tamási-emlékműnél és Tamási Áron sírjánál tisztelegtünk, akinek síremlékén a következő Kányádi Sándor versidézete áll:

*„Kívánhat-é ember többet,
Derékaljnak szülőföldet,
S két cserefa tömött árnyát
Szemfedőnek.”*

Kirándultunk továbbá a Békás-szorosban, csónakáztunk a Gyilkos-tavon, fürödtünk a Medve-tó sós vizében Szóvátán, ellátogattunk Madéfalvára az ott lévő Székely Vértanúk emlékművéhez. Korondon a népi kerámia vásáron a különféle cserépedényeken fellelhetők voltak az ősi habán kultúra motívumai. Megtekintettük Marosvásárhely nevezetességeit, Körösfőn a méltán világhírű kazettás menyezetű református templomot, valamint a varrottas kirakodóvásárt, ahol már a kalotaszegi népi motívumokkal találkozhattunk. Különleges élmény volt ebben a templomban, orgona kísérettel énekelni.

Királyhágó érintésével érkeztünk erdélyi kirándulásunk utolsó állomásához Nagyváradra, ahol a városnézés után elbúcsúztunk honismereti vezetőnkől, életére Istenünk áldását kívánva, megköszöntük a mindenre kiterjedő, figyelmes, információkban gazdag vezetést, majd a Szent László székesegyház előtt készült

utolsó csoportkép elkészítése után intettünk búcsút Erdélynek.

Így néhány hét távlatából, a fényképeket nézegetve, tengernyi élmény elevenedik meg újra. Tamási Áron egyik regényhősét Ábelt, a hargitai pásztorfiút idézve „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne...”. Bár útlevelel érkeztünk, határ sorompókon keltünk át, mégis itthon, otthon éreztük magunkat. Köszönhető volt ez a mindenre kiterjedő, figyelmes vendéglátásnak. Faluturista gazdaságokban, családkorlátok nélkül töltöttük az éjszakákat Tordaszentlászlón, és Gyergyóújfaluban. A vendégszeretetről, gondoskodásról csak a legelismertebben lehet nyilatkoznunk. Otthon éreztük magunkat, mert mindenütt magyarul beszélünk és értettük egymás szavát. Külön élményt jelentett az izes magyarnyelvű szóáradat, a magyar szavak különleges hangsúlyozása, anyanyelvük, ily módon történő használata és megőrzése. A beszélgetések során kiderült, hogy a mai Erdélybe, milyen nagy áldozatok árán lehet gazdaságilag, társadalmilag és hitbeliségben magyarnak maradni. Számomra példaértékű, ahogy az erdélyiek mindennapi életükben megélik magyarságukat. Példaértékű, ahogy őrzik a hagyományait, kulturális értékeit, hitüket, és ahogy ezeket az értékeket átörökítik, átadják, mint nagy becsben tartott értékes kincset gyermekeiknek, unokáiknak.

Akinek nincsen múltja és nem a múltból táplálkozik, az nem életképes a jelenben és nincsen jövője sem – tartja a mondás. Hiszem, hogy ezen a honismereti körutazáson Erdélyben, átértékelhettük ennek a gondolatnak a fontosságát, feltölthetettünk a magyar történelem és művészet erdélyi nagyjainak ránk hagyományozott értékei által, az érintetlen csodás természetből áradó méltóság és erő által, az emberi kapcsolatokon, beszélgetéseken átívelő kölcsönös szeretet és tisztelet által. Ezekhez az élményekhez, ismeretekhez, értékekhez, mint gyökerekhez nyúlhatunk vissza és életünk lehet a jelenben, bizalmunk a jövőt illetően.

Ezen élményekért, értékekért, a múltért, a jelenért és a jövőért is Istené legyen a dicsőség!

ifj. Horváth László

Fotók a 16. oldalon

HIT ÉS KULTÚRA

Bodó terem

2006. július 15-én Szamosszeg község önkormányzata díszpolgáráról, Szamosszegi *Bodó Sándor*ról nevezte el a falu házasságkötő termét. A helyi polgármester méltató szavaira Sándor bácsi két gondolattal válaszolt. A szülőfalujától távol töltött időben, az Egyesült Államokban élt 42 éven át is, mindig szamosszeginek gondolta magát. Kívánta, hogy a falu legyen büszke azokra, akik a nevét viselő házasságkötő teremben hűséget fogadnak egymásnak.

A nemzeti színű szalag átvágását követően nyílt meg a Sándor bácsi képeivel díszített terem. *Gergely Zsolt* és *Gergelyné Bodó Edit* (Sándor bácsi húgának unokája) házasságkötésével családi ünnepként folytatódott a névadói ünnep. Ezúton is kívánjuk Urunk megtartását mind Sándor bácsi, mind az ifjú pár életére.

Matuz József
lelkipásztor

Kiállítás

Juraj Hovorka szobrászművész, a Pozsonyi Baptista Gyülekezet tagja. Július 6-án Budapesten nyílt meg a kiállítása a szlovák Kulturális Intézetben. Megnyitó beszédet mondott *Márkus István*, előző szlovák nagykövet, aki barátként és testvérként értő méltatója volt Hovorka testvér műveinek. *Blazenka Betkova* és leánya *Milotka Curlin* – *Betkó András* költő testvér menyecskéje és unokája – Bach műveket adott elő (zongora-hegedű). A vendégek megtöltötték a termet, jelen volt *Alvin* és *Marie Doyle* misszionáriusok, valamint *dr. Betkó János* szemész professzor.

(*Gené – Bp*)

A JÓ PÁSZTOR
megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

Dr. Viczián Jánosné
1932–2006

a gyászban is új erőt *Viczián János* testvérnek, aki sokat fáradozott itthon és külföldön a magyar baptista misszióban – számos vezető pozícióban – és teszi ezt most is a kanadai Kelownában.

– am –

*

Néhány sort idézünk a gyászistentiszteleten elhangzott búcsúzóiból, amelyet *Fazekas Gizella* mondott el: „Iréнке, nagyon köszönjük szolgáló életed, a sok példaadást. Hálát adunk azért a hűségért, amellyel szolgáltad Urunkat. Nehéz lesz követni példaadó, hűséges és szolgáló életed. De követni szeretnénk téged. Nagyon szerettünk és ezt azzal is igazoltuk, hogy nagy számban, sok virággal és könnyes szemmel búcsúztunk tőled. Mi kelownaiak, de biztosra veszem, hogy Rákospalotán, Békéscsabán, Torontóban, Érsekcsanádön és Neszmélyen, ahol szolgáltál férjeddal együtt, emléked megmarad.

A viszontlátás reményében búcsúzik tőled, Irénke, a gyülekezetek testvérisége, a rokonok, barátok, valamint két kedves unokád: Anikó és Tamás. Mostantól kezdve igazá lett, amit gyászjelentéseden olvashattunk. „Nem a nap lesz néked többé nappali világosságod, és fényességül nem a hold világol néked, hanem az Úr lesz néked örök világosságod és Isten lesz ékességod. Napod nem megy többé alá, és holdad sem fogy el, mert az Úr lesz néked örök világosságod” (Ézs 61:19–20).

MEGHÍVÓ

CD-bemutatóra és

Jubileumi Hálaadó Istentiszteletre

a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet alapításának 120. évfordulójára

Időpont: 2006. október 8. délután 5óra

Helyszín: Pesterzsébeti Baptista Imaház, Bp. XX. ker., Ady E. u. 58.

A gyülekezet énekkara, kamarakórusa, neves énekesek és zenészek közreműködésével tart bemutatót az ünnepi istentiszteleten.

A klasszikus és evangéliumi zeneirodalom legszebb darabjai közül hangzik föl jó néhány élőben, és természetesen a most megjelent CD-k és kazetták is megvásárolhatók.

Szeretettel várunk és hívunk erre az alkalomra minden volt erzsébetit és érdeklődőt, hogy együtt emlékezzünk vissza a gazdag múltra, és merítsünk belőle erőt, bátorítást a jövőre.

a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet elöljárósága

Becsengetés

Régen a pedellus megfogta a kis rézcsengőt és rázta-rázta, amíg végigment az iskolán. Így lett vége az órának, a tanévnek, a negyvenévi szolgáltatásnak. Kicsöngetett.

Most becsengetnek. Kezdődik az új tanév, az izgalom, a munka. Indulnak a gyerekek az iskolába. Viszik a nehéz táskát a drága felszereléssel. Minden benne van, nehogy szó érje a ház elejét. Vajon mit jelent a „minden”?

Az én első találkozásom az iskolával különös időben történt. Már szeptemberben el kellett volna kezdeni az első osztályt, de a tanítás mégis csak a következő év márciusában kezdődött. Közben volt egy háború, elpusztult a főváros, tönkrement minden. Az élők a sebeiket gyógyígtatták, gyógyírt kerestek a fájdalmaikra. Margit néni, az elsős tanító nénim is fekete ruhában jött közénk. Még a következő tanévben is gyászolt.

Mi nem vittünk táskát, iskolaszert, tankönyvet. Nem volt. Anyuka nekem adta a bevásárlós csuhé szatyrát, és egy darab zsíros kenyert tett bele. Füzetet nem lehetett kapni, tankönyvet a tanító néni adott. Egy felső tagozatos olvasókönyvet annyi darabra szedett szét, hogy minden gyereknek jusson belőle. Ebből tanultunk meg olvasni. Nem volt nagy ünnep az évnnyitón, csak köszöntöttek bennünket elsősöket, aztán már kezdődött is a tanítás. Egy lócára ültünk a barakk épületben, térdünkre vettük a kölcsön-palatóblát, és tanultunk írni.

Mégis eredményes, jó tanév volt. Négy hónap alatt megtanultunk írni-olvasni, és tanév végére fogalmazást is készítettünk. Az olvasás különösen jól ment az osztálynak, a tanítónéni engem is mindig megdicsért. Sokáig jártunk együtt ezzel a csapattal, és mindig szeretettel emlegettük az első esztendő.

Volt valami emberfeletti és megisztelő abban, ahogy a tanítónéni küzdött értünk a rendkívüli körülmények között. Nagyszerű módszerekkel dolgozott a javunkon.

Ennyi évtized után talán megdicsérhetem a lócán kuporgó gyermekereget is, mert engedelmesen követték a tanítót, figyelmesen dolgoztak. Nem az iskolaszerek bővületében találtunk örömet, hanem a tudás elsajátításában. A nehéz körülmények nem jelentettek akadályt a tanulásban. Aztán jött a pedellus, megrázta a kiscsengőt, és felállhattunk a lócáról.

Teltek az évek, és magam is ezt a pályát választottam hivatásomnak. Sokszor hallottam a csengő hangját. Ki- és becsengettek, de soha nem jókor. Még mondtam volna a tananyagot, meséltem volna erről vagy arról, de a csengő az óra végét jelezte.

Boldogan gondolok a tanítványaimra. Már nem ugrálnak ki a padból, nem rontják el a matematika példát, mind jók és szépen tanulnak. Eredményes tanéveket zártunk, és biztos tudás birtokában mentek tovább.

Egy időben bevezették a felvételi vizsgát már az első osztályosok számára is. Sajnáltam a gyerekeket és velük izgultam. Az én unokáim is sorba mentek a felvételire. Ők is izgultak nagyon. „Mi lesz, ha olyat kérdeznek, amit nem tudok?” „Nem kellene megtanulni a gyorsírást, mielőtt vizsgára megyek?” – kérdezték. A felvételi vizsgákon sikeresen megállták a helyüket. Aztán elindultak az iskolába, a jól felszerelt táskával, a szépen bekötött füzetekkel. Jól felkészültek a tanévre, de én tudtam, hogy a tudás titka máshol van. Egyik unokámat az első osztály év elején nem azzal a módszerrel tanították, amit a tanítóképzőben megismertem. Vártam, hogy megtanulja a leckeíráshoz szükséges testhelyzetet, és helyesen fogja kezébe a ceruzát. Figyeltem, hallottam arról, mekkora távolság kell az íráshoz vagy olvasáshoz. Néhány hét eltelt, de nem hallott ezekről semmit. Azt ajánlottam a családnak, keressenek másik tanítónéni. Fontos tudomány a „pont” írása, és fontos a fokozatok megtartása. Ezt jelenti a csengő is. Rend az időbeosztásban, rend a munkában.

Nem hagyhatunk mindent a gyermekre, szeretettel, de biztos kézzel kell a kis lépések útján vezetni. Éreznie kell, hogy a tanító képes megtanítani minden fontos ismeretet. Akkor bízik benne és engedelmes lesz.

Amikor a szülői értekezleten felkészítettem a szülőket a jövő évi első osztály munkájára, azt kérdezték tőlem, mi a fontos az első osztályban. Azt válaszoltam, hogy „legyen a gyermek engedelmes, ez a legfontosabb, mert így tanítható és vezethető lesz. Bízom benne, hogy kezelhető gyermekek jönnek az osztályomba”. Ez kissé megdöbbenette őket.

A sok színes tankönyv, a mintás bekötőpapír, a macis címkék nem szereznek annyi örömet a gyerekeknek, mint a biztonság és a szeretet. Ha a szülők együtt állnak a gyermek mellett, akkor nem kell félnie az iskolától. Bízunk a gyermekünk képességében és erősítsük az akaratát!

Imádkozunk a gyermekünkkel, imádkozunk érte és a tanítónéniért is! Az ima ereje fokozza a gyermek biztonságérzetét, és így nyugodtabban végzi a munkáját. Nekem komoly megtapasztalást jelentett Isten irántunk való szeretetéről a háború alatti és utáni időszak. Biztos voltam benne, hogy csak úgy élhettük át az éhezés két hónapját, hogy Istennek célja volt életünkkel. Ő tartott meg minket. Emlékszem, az otthonunk felett a keresztgerendában megakadt egy bomba, és nem robbant fel. Még a hitetlen szomszédok is azt mondták, ez az Úristen csodája. Istentől kértük a napi betevőnket is, és hálásan megköszöntük. Ezekkel a tapasztalatokkal indultam az első osztályba. Láttam, hogyan segít Isten a mindennapi dolgokban, és hittem benne. Órá bíztam az iskolai életemet is, a tanulást és a sikert. Nem egyedül mentem, nem magam küzdöttem, az Úr volt velem.

Most is hallom a csengőt. Most már nem tanítok, de imádkozom a gyermekekért, hogy ők is megtapasztalhassák Isten oltalmát.

Frittmann Lászlóné

Könyvajánlás

Varga Attila:
Szeretnivaló emberek
A kárpátaljai magyarok

Szeretettel ajánljuk Olvasóink figyelmébe e könyvet, mely kárpátaljai testvéreink mindennapi életébe, hitük harcaiba és örömeibe érdekes történetek révén ad bepillantást, s a Kárpátok elfeledett szépségét is feleleveníti előttünk.

E könyv nemes célja, hogy teljes bevételéből egy kárpátaljai gyülekezetnek (Bereg-szász) imaházat vásároljunk.

Megvásárolható a Baptista Könyvesboltban.

Megrendelhető az alábbi elérhetőségeken:

e-mail: szeretnivaloemberek@gebra.hu

sms: 06-20/886-1873, tel.: 06-20/886-0013

(Magánkiadás, 144 oldal, képekkel illusztrált, kötve, 2800 Ft.)

KVÍZ KÉRDÉSEK

A következő kérdések mesterek és szerszámok témakör köré csoportosulnak. A megoldáshoz az igehelyet is meg kell jelölni.

A kérdéseket összeállította: Dr. Sajben Klára
Beküldési határidő: október 31.

Mesterek és szerszámok

- Melyik próféta mondja: „kovácsoltok kapátokból kardokat”?
  - Ézsaiás
  - Mikeás
  - Jóel
  - Jeremiás
- Melyik próféta kapta az elhivatást, miközben szántott?
  - Ezékiel
  - Ámós
  - Elizeus
  - Illés
- Melyik nő használta a porolyt és sátorcöveket nem éppen szokványos módon?
  - Debóra
  - Jáél
  - Rebeka
  - Delila
- Mi volt a foglalkozása a tíruszi Hírárnak?
  - Rézműves
  - Ezüstműves
  - Aranyműves
  - Fafaragó
- Miért nem voltak kovácsok Saul idejében Izráelben?
  - Nem volt rájuk szükség
  - Nem tudták kitől elsajátítani a mesterséget
  - Nem volt fém, amit megmunkáltak volna
  - Nem engedélyezték ezt a mesterséget
- Milyen eszköz köthető leginkább Dorkászhoz?
  - Főzőkanál
  - Varrótű
  - Kötőtű
  - Mángorló
- Melyik próféta eredeti foglalkozása volt pásztor?
  - Ámós
  - Jeremiás
  - Malakiás
  - Hóseás
- Kiknek a nevéhez fűződik a Szent Sátor eszközeinek elkészítése?
  - Nádáb és Abihu
  - Becalél és Oholiáb
  - Józsua és Káleb
  - Hofni és Fineás

- Melyik eszköz összetöréséhez hasonlítja Jeremiás Babilon bukását?
  - Eke
  - Üllő
  - Pöröly
  - Kard
- Milyen szerszámot kértek kölcsönbe Elizeus prófétatanítványai?
  - Fűrész
  - Kapa
  - Kasza
  - Fejsze

Az előző feladványunk helyes megfejtése:

1/b Fokhagyma (4Móz 11:5); 2/d Egy számárfej (2Kír 6:25); 3/a Mandragóra (1Móz 30:16); 4/d Lepényt készítettek belőle (4Móz 11:8); 5/c Édes (Ez 3:3); 6/c Sült halat evett (Lk 24:42); 7/b Kenyérrel és hússal (1Kír 17:6); 8/a Kovásztalan kenyeret (1Móz 19:3); 9/d Pörkölt gabonaszemeket (Ruth 2:14); 10/a Nem tudjuk (Lk 19:5–10).

A megfejtést beküldte: Lami Rebeka (Tuzsér), Andrásik Márk, Áron és Domonika (Szöd) és további 24-en, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

A REFORMÁCIÓRA EMLÉKEZÜNK

Képrejtvény

Jó Pásztor Arcképcsarnok

A nemzetközi és a magyar baptista egyháztörténet néhány kiemelkedő személyiségét mutatjuk be a Jó Pásztor Arcképcsarnok sorozatban a teljesség igénye nélkül.

Feladat:

- Megnevezni a képen látható személyt.
- Közölni születésének és halálának évét.
- Rövid életrajtot írni a képen látható személyről.

REFORM

Divat sokat beszélni róla,
 S hogy ezt tehetjük, lám, ez is reform.
 Ám hirtelen mégis gégémre forr,
 Mivel csupán divat e szócska.

Mi régen ezt csak egyszerűen
 Így mondtuk: megtérés, megújulás.
 Ki az Igében elég mélyre ás,
 Újjá lesz Isten kegyelmében.

A szép szavaktól meg ne szédülj!
 S ha ellenállnod nincs már semmi mód,
 Akarj és élj át reformációt,
 S az életed boldoggá szépül.

Alternatív megoldás nincsen.
 Az tudja csak, a reform mit jelent,
 Akit a kegyelem újjá teremt.
 Az egyetlen segítség: Isten!

Gerzsenyi Sándor

A feladatot legjobban megoldó I. pályázó jutalma egy 8000 Ft értékű, a II. helyezetté egy 5000 Ft, a III. helyezetté egy 3000 Ft értékű evangéliumi CD-, videó- és könyvcsomag.

Beküldési határidő: október 31.

A közölt grafika Gulyás Boglárka alkotása 1996-ból.

Előző képrejtvényünk megfejtése:

A közölt képen Meyer Henrik volt látható (1842–1919), sírja a budakeszi temetőben van, a 2. parcella 1. sorában, a 85. sírhelyen. A sírről közölt képet Léber Antal készítette.

**Meyer Henrik
 síremléke**

A képrejtvényre öten küldtek megfejtési pályázatot: Révész Barnáné (Tuzsér), Tóth Szimonetta (Biharugra), dr. Csóka István (Nagykerek), Martonné Szlepák Margit (Tahi), Piszmann Benő. Első díjban részesült Tóth Szimonetta, Martonné Szlepák Margit és Piszmann Benő testvérek. Gratulálunk! A jutalmukat postán küldtük el.

Olvasóink írják

Nagyon köszönjük hogy az Erzsébetfalvi Baptista Gyülekezet történetéről írnak és közölnek nagyon szép képeket a Testvérek. Benne a mi kedves emlékü Alexovits bácsinkról is. (BE – Komárno)

* * *

Kedves Almási Testvérem! Szeretnénk kifejezni hálánkat munkátokért, amelyben mi is részesülhetünk Isten kegyelméből. Szerettünk volna személyesen találkozni, de egészségi állapotunk nem engedte meg, hogy elutazzuk. Így Demjanics testvéremmel küldöm e levelet, és egy szerény összeget 1000 SK-t. Tudom, hogy nem sok, de a semmitől több. Fogadjátok szeretettel. Imáinkba gondolunk a Jó Pásztor minden munkatársára, Atyánk áldását, kegyelmét kívánva, és hogy tegye lehetővé munkátokat továbbra is. ... Ha nem adatik meg a földi találkozás lehetősége, akkor majd ott, ahol a mi Urunk helyet készít mindannyiúnk számára. Az Úr áldását kívánjuk és kérjük mindnyájatokra. Rausz testvér és feleségem, Rózsa. (Léva – Szlovákia)

* * *

Kedves Mihály!

Először a Levéltárban halottam a Jó Pásztor, Jézusról szóló kedves éneket. Hamarosan én is megkaptam a magnókazettát. Nagy örömmel hallgattam meg újból, s azóta már nagyon sokszor. Szinte nem tudok betelni vele. Gyermekkoromat idézi fel néhány ének (Jézus a jó Pásztor; Nem jó nekünk, nem jó; Egy juhocskát ismerek; Pásztor keresi a juhát), azután ifjú koromat (Zöld mezőkön viz utunk; (a régi szöveg szerint: Zöld virányon járdalunk!); Mily szép a Jézus nyája; Jó Pásztorom, terelgesd; (a régi szöveg szerint: Nem vezérled-e bárányod!)). Jó néhány ének valahogy szebben hangzik, mint eddig: (Megújul az az óhajunk; Fárdatan, bűnbe esve; Az Úr énnékem őriző Pásztorom; Az Úr az én őrzőm; Míg Jézus él bennem).

Nagyszerű a kazetta (lemez) változatossága. Tárogató szól, gyermekek énekelnek szólóban, karban, gyülekezeti ének hangzik orgona kísérettel, a capella, vegyeskar, szopránzó, baritonszó. Valamint nagyon szépen, tisztán énekelik. Jó egy kicsit nosztalgizni, de örömmel hallgatom a számomra ismeretlen éneket is.

Mi, akik megvásároltuk a kazettát (CD-t), meghallgattuk és továbbra is hallgatjuk a kedves éneket, megköszönjük Neked és munkatársaidnak a gondolatot, ennek megvalósítását, a sok fáradozást, s azokat az éneket, amelyek Jézus Krisztust, a mi jó Pásztorunkat dicsőítik.

Mennyei Atyánk gazdag áldását kívánva további életre és szolgálataidra, szolgálataisi szeretettel üdvözöllek:

Nagy János

Úröm, 2006. július 12-én,
bemerítésem 70. évfordulóján.

Gyermekénekek I. VASÁRNAPI ISKOLA

Zene: Tóka Szabolcs

Szöveg: Gerzsenyi Sándor

1. A va-sár - na - pi is - ko - la drá - ga ne - künk na - gyon, Bár
is - ko - la, szá - munk - ra ez ü - dí - tő al - ka - lom.
Ta - nu - lunk a Bib - li - á - ból sok szép tör - té - ne - tet,
Meg - tud - juk, hogy a gyer - mek szív tisz - ta mi - ként le - het.

2. Is - ko - lánk - ban leg - főbb e - rény a sze - re - tet ma - ga.
A - mely - nek biz - tos a - lap - ja Jé - zus ál - do - za - ta.
I - gen, leg - főbb pa - ran - cso - lat, hogy egy - más - t sze - ret - jük.
De ezt csak a jó Is - ten - nel kar - ólt - ve te - het - jük.

3. A - ki nem hisz el - kár - ho - zik, de a - ki hisz, él - het.
Mert hit ál - tal ö - vé lesz a bol - dog ö - rök é - let,
Ta - nu - lunk a Bib - li - á - ból sok szép tör - té - ne - tet,
Meg - tud - juk, hogy a gyer - mek szív tisz - ta mi - ként le - het.

Kedves Almási Testvér!

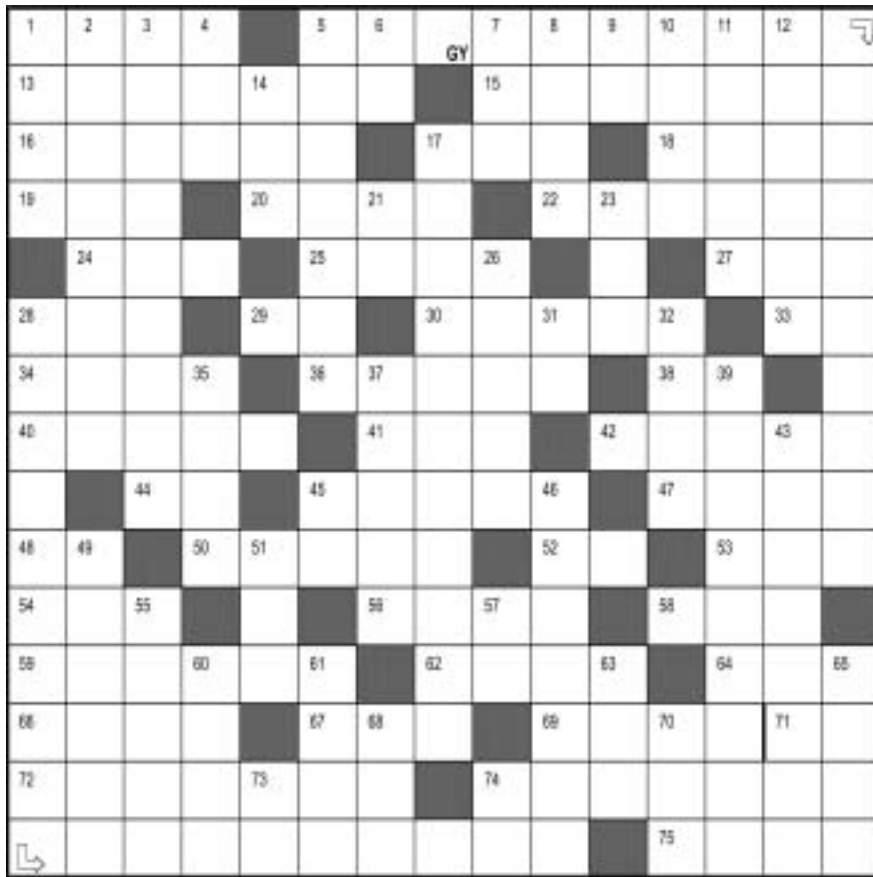
Augusztus hónapban megkaptuk a vajdasági gyermekeknek szánt könyvadományt a Jó Pásztor Alapítványtól. A csantavéri gyermektáborban azonnal kiosztásra került egy része. Itt 170–180 gyermek vett részt naponta. Bácskossuthfalvi táborunkban 90–95 gyermek vett részt, ők a szeptemberi utótalálkozón fogják megkapni az ajándékkönyveket. Ezen túl még több szórványmagyarsági iskolát fogunk meg-

ajándékozni ezekkel a könyvekkel. Hálások vagyunk minden könyvért, segítségért az Úrnak, és az alapítványnak is.

Az utóbbi idők nagy lehetőségeket nyitottak a számunkra bizonyágtétel, szolgálat tekintetében, ezeket akarjuk és részben tudjuk kultámogatásokból jól kihasználni. Amíg időnk van.

Szeretettel:
a gyermekek nevében

Nyúl Zoltán

KERESZTREJTVÉNY

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

A bibliai nevek és a megfejtendő igevers az új fordítás szerinti írásmóddal került a rejtvénybe.

Vízszintes: 1. Te következel a társasjátékban! **5. A megfejtendő igevers 4. része** 13. Dávid egyik vitéze, róla van feljegyezve, hogy egy árpaföld közepén verte meg a filiszteusokat 15. Sém leszármazottja (Joktán fia) 16. Egyike a Zerubbábellal a fogságból hazatért papoknak 17. Majdnem hiába! 18. Összegabalyodott locsolótömlő! 19. Jód és tantál vegyjele 20. Káléb egyik leszármazottja (I. Krón 2) 22. Japán ruhadarab 24. Fűt betűi keverve 25. Midjáni király, akit Mózes parancsára megöltek 27. Asszonyod 28. Belső szerv 29. Görög betű 30. Csak a saját érdekek figyelembe vétele 33. Azonos betűk 34. K-val az elején: kárörvendő, csúfondáros 36. Az egyik zsidó férfi, aki elbocsátotta idegen feleségét Ezdrás pap beszéde után 38. Zirc széle! 40. Templomszolga, akinek leszármazottai Zerubbábellal tértek vissza Jeruzsálembe 41. NCJ 42. Az izráeli étkezési előírásoknak megfelelő 44. Utóirat 46. „Hagyja a dagadt ruhát ...” – fordítva 47. S-sel a végén: Jézus elárulója 48. Darab 50. Sivatag Izráel déli részén 52. Az izráelita év ötödik hónapja 53. Pest megyei település 54. Nyomat páratlan betűi 56. István király pogány neve 58. Vadon, piros gyümölcsöt termő cserje 59. A vámszedő Lévi apjának neve 62. Nem kézi 64. Római ötvennégy 66. Összeviszsa kérd! 67. Noé bárkájának ablaka ennyi könyökre volt a bárka tetejétől 69. Metuselah apja – betűk keverve 71. Morzejel 72. Görcsösen rángatózó 74. Noé egyik leszármazottja Sém vonalán (Joktán fia) 75. Becézett doktor

Függőleges: 1. Az a hely, ahol Sámson egy számrákapoccsal agyonvert ezer filiszteust 2. Különleges fa az Éden kertjének közepében 3. Júda egyik előljárója, aki ellen Ezékiel jövendölt az Úr házának keleti kapujánál 4. Római kori templomáról híres

település 5. A bányában dolgoznak 6. Az argon vegyjele 7. Teljesen friss 8. A mekkai mohamedán szentély sarokkövének neve – ford. 9. Fél giga! 10. Anya – ford. 11. Filiszteus istenség 12. Pecsétnyomók, pecsétygyűrűk készítésének mestere 14. Nesz 17. **A megfejtendő igevers 1. része** 21. Dél előtt 23. Szópótló szócska 26. Pap, aki Ezdrás mellett állt a törvény felolvasásakor **28. A megfejtendő igevers 2. része** 31. Zulu egynemű betűi 32. A-val a végén: nagy fehérjetartalmú hüvelyes 35. Helység Galileában, ahol Jézus feltámasztott egy fiatalembert 37. Jules ... – híres kalandregény író – ford. 39. **A megfejtendő igevers 3. része** 43. Ézsau leszármazottjai 45. Az ezüst vegyjele 46. Méző és barlang, Ábrahámnak és családjának a temetkezési helye 49. Jézus mondásainak jelzője 51. Futómadár 55. „A” világhosság 57. Kiejtett betű 60. Ez a fogoly 61. Ó-vel a végén: hableány 63. Olasz, kambodzai és máltai autójel 65. Folyómeder, ahol csak időszakosan van víz 68. Ahol valami összpontosul 70. Vidék Édentől keletre, ahova Kain menekült 73. Győr páratlan betűi 74. Feltételes szócska – ford.

Beküldendő: az igevers és az igehely
Beküldési határidő: 2006. október 31.

Az augusztusi rejtvény helyes megfejtése:
Van út, amely egyenesnek látszik az ember előtt, de végül a halálba vezet (Pld. 14:12).

Helyes megfejtést küldtek be: Kovács Bálint (Újkígyós), Szádeczki József (Veresegyház), Lomjanszki Jánosné (Órbottyán), Lőrinc Jánosné (Bp), Spangenberg Rudolf (Komló), Bajka Dénes (Újkígyós), Szabó Jánosné (Nagykőrös), Sóvágó Antal (Hajdúszörmény), Kalmár Lídia (Kiskőrös), Varga Lajosné (Bp), Dan Imre (Komló), Gyaraki Mihályné (Békés), Czap Elekné (Debrecen)*, Jámbor Ferencné (Debrecen)*, Vezsenyiné Ács Magdolna (Pécel)*, Nikodém

Arnold László (Kiskőrös), Radványi József (Sajóecseg), Fekete Albert (Dévaványa), Ruzsa Eszter (Méhkerék), Juhász János (Kiskunhalas)*, Györki Árpádné (Szada), Horváth Béláné (Szada), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Pásztor Józsefné (Miskolc)*, Dobner Béláné (Bp)*, Vajda Jánosné (Orgovány), Pálfi Józsefné (Szalkszentmárton), Polányi István (Bp)*, Szabó Sándor (Veresegyház), Bárány Bertalanné (Órhalom), Polányi Károlyné (Bp), Balajti Mátýásné (Isaszeg)*, Farkas János (Kiskőrös)*, Surányi Pál Istvánné (Dunaharaszti)*, Mihály Sándor (Szada), Révész Barnáné (Tuzsér), Tóth Szimonetta (Biharugra)*, Gyurján Istvánné (Kiskőrös), Gulyás Ernőné (Bp), Kustán Jánosné (Dunaújváros), Varga Nándorné (Rácalmás), Dobos Lászlóné (Kondoros), Szabó László (Újkígyós), Martonné Szlepák Margit (Tahi), Bócsa Sára (Dunaújváros), Schumann-né V. Ágnes (Monor)*, Bak Sándor (Bp), Hegyes Lajosné (Kunfehértó), Sándor Mária (Bp), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Dan János (Békés)*, Horváth János (Fadd), Kovács Imréné (Ráckeresztúr), Bolemányi Jánosné (Kiskőrös), Ilyésné Katona Iboilya (Pécel), Bathó Erzsébet (Komárno)*, Marton Tibor (Pásztó), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter), Horváth István (Dunavecse)*, Zsirai Jenő (Pécel), ifj. Kalla Sándorné (Fót), Taga Jánosné (Tuzsér)*, Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Rózsa Tiborné (Kiskőrös)*, Péter Gáborné (Bp.), Török Sándor (Debrecen), Bozsóki Ferencné (Székesfehérvár)*, Kerekes Béláné (Mágoacs), Tóthné Szűcs Csilla (Békés)*, Baráth Imréné (Nyíregyháza), Gaál Eleonóra (Tard), Bálint Géza (Békéscsaba), Bató Pál (Dunaharaszti), Neuheiser Jánosné (Borjád), Deszk Mihályné (Acsa), Tóth Istvánné (Dunakeszi)*, Borbíró Józsefné (Törökszentmiklós), Bácsi Lajosné (Karcag), Porkoláb Lajosné (Érsekcsanád)*, Virág István (Ilk), Williams Anikó (Anglia), Csercsa Sándor (Cigánd), Szabó Lászlóné (Bp), Gyügyei László (Fót), Tóth Antalné (Hajdúbüszörmény), Molnár Antalné (Bp), Kalmár Gyula (Békés)*, Vári Gyöngyi (Mosonmagyaróvár)*, Szűk Tibor (Miskolc), Nagy Mihályné (Baja), Ábrahám Antalné (Alsógöd), Andrásik Antalné (Felsőpetény), Gáncse Mihályné (Kétegyháza), Koncz Zoltán (Bp), Csörsz Mihályné (Bükkszerc)*, Végh Sándor Bálint (Bp), Dan Gyuláné (Bodrog), Nagy Sándorné (Berettyóújfalú), Vitális Istvánné (Ilk).

A csillaggal megjelölt testvérek nemcsak a keresztrejtvényt megfejtést küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is válaszoltak.

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Kiadja:
JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.
Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
Adószám: 18696619-1-13
Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
E-mail: jopasztor@baptist.hu
Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: dr. Almási Mihály
Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
Nyomás: Mátýus Bt.
HU ISSN 1786-268X

Emlékezz vissza az útra!

Új CD és hangkazetta a hálaadás és emlékezés jegyében

Bemutató: 2006. október 8-án du. 5 órakor

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet 120 éves jubileuma alkalmából a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában jelent meg az „Emlékezz vissza az útra!” című CD és hangkazetta. A klasszikus és evangélikus zeneirodalom gyöngyszemeiből válogatott darabok sorát színesítik teljesen új énekek és feldolgozások vegyeskarra, kamarakórusra, orgonára, vonós és fúvós hangszerekre. A zenei rendező Tóka Szabolcs orgonaművész-zeneszerző testvérünk.

A Pesterzsébeti Énekkar és Kamarakórus mellett neves szólisták közreműködésével készült főlétel maradandó zenei és evangélikus élményt nyújt a hallgatónak.

A gyülekezeti könyvterjesztésben istentiszteleti alkalmak után kedvezményes, 2000 forintos áron máris megvásárolható a CD (Bp. XX. ker., Ady E. u. 58.) vasárnaponként, ill. csütörtökön este. A hangkazetta ára 1000 Ft. A Baptista Könyvterjesztésben (Bp. VI. ker., Benczúr u. 31.) 2300 Ft az ára, éppúgy, mint a Jó Pásztor Evangélikus Könyvterjesztő Szolgálatnál, ahol telefonon rendelhető meg a 06-20/886-0712 számon, utánvétes postázással.

Kívánjuk, hogy Isten áldása kísérje az új hangfölvétel útját, s hogy a hallgatók szíve hálaadásra és az Úr dicséretére hangolódjék általa!

– a kiadó –

50 éve történt 1956-ra emlékezünk

1956. október 23-án mintha megismétlődött volna a '48-as március 15-e. Délután 3-kor a Műegyetememen megkezdődött a tüntetés, majd a tömeg a Bem tér után a Parlament elé vonult, ahol este 9-kor Nagy Imre mondott beszédet. Eközben a Dózsa György úton (21 óra 37 perckor) ledöntötték a Sztálin-szobrot, a terror és a személyi kultusz szimbólumát.

Lehetetlen visszaadni ennek a napnak a hangulatát. Megérintett bennünket a szabadság szele. Néhány óra alatt mindenki valami megmagyarázhatatlan szellemi frissességgel és mámorral, semmivel se törődve, nyíltan és bátran fordult szembe mindennel, ami a terror csendjéhez tartozott. Hősök születtek. Meggondolatlan gyerek-emberek és

MEGJELENT!

Örömmel tudatjuk olvasóinkkal, a gyülekezetekkel, a vasárnapi iskolai tanítókkal, hogy megjelent Gerzsényi Sándor testvér új gyermekverseket tartalmazó kötete, a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában. A versek kiválóan alkalmasak arra, hogy ösztönl használjuk őket a gyermekek oktatásában és ünnepi szolgálataiban.

Ára: 1 890 Ft (+110 Ft postaköltség)

Megrendelhető: Telefonon: 06-20-886-0712, e-mailen: jopasztor@baptist.hu, vagy postán: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279.

A mellékelt csekken befizethető az ár. Az „egyéb” rovatba kérjük beírni: Verseskönyv

Jó Pásztor, Jézus...

Válogatás a klasszikus és az evangélikus zeneirodalom gyöngyszemeiből a Jó Pásztor témakörében

MÉG KAPHATÓ!

a „Jó Pásztor Jézus...” című CD és hangkazetta.

A CD ára: 2.300 Ft (postaköltséggel),

A hangkazettáé: 1.200.- Ft (postaköltséggel)

Megrendelhető telefonon: 06-20-886-0712, e-mailen: jopasztor@baptist.hu, vagy postán: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279.

A mellékelt csekken befizethető az ár.

Az „egyéb” rovatba kérjük beírni. CD, vagy hangkazetta.

őszülő vének ölelték egymást. A nyitott ablakokban a lehető leghangosabban szólt a néprádió... különleges, felemelő, megfogalmazhatatlanul egyedülálló érzés! Egy nemzet – mintegy varázsűtésre – fölkel a zsarnokság ellen. Dicsőséges nap... Késő este azonban már fegyverropogás hallatszott többfelé, éjfél után pedig megjelentek a szovjet csapatok Budapesten...

A történelem megismételhetetlen. Nehezen teljesíthető feladatunk, de feladatunk gyermekeink, unokáink tanítása, az élmények áthagyományozása a hazaszeretet és az objektivitás jegyében. (Részlet a Kossuth Rádió 1998. okt. 23-i ünnepi műsorában elhangzott beszédemből.)

A Rádión kívül egyéb fórumokon is szóltam arról, írtam újságban és könyvben, hogy bennünket, baptistákat hogyan érintett az 1940-es évek második felében kialakult rémuralom. Most erre nem térek ki. Egyetlen szempontból szeretném csak vizsgálni a veszteségeinket. Sok-sok baptista hívó volt kénytelen elhagyni az országot a forradalom utolsó napjaiban. Menekültek azok, akik félték a bosszútól, mert nem kevés településen baptistákat választottak a forradalmi tanácsok, bizottságok élére, vagy épp tagjainak. És voltak sokan, akik régóta külmisz-szióba készültek, de nem tudtak kijutni az országból. Néhány példát említek: Dr. Haraszti Sándor, Cserepka János, Macher János, Héthalmi Páth Károly, Bretz Tivadar, Ficsor Gyula, Bodó Sándor és sorolhatnám.

A nemzet 10 esztendeig sem bírta elviselni az ateista marxista-materialista terrort.

Az eszményien tiszta 1956-os október 23-áról – 50 év távlatából nézve – elmondhatjuk, hogy a szinte példátlan egységben fölkel nemzet bebizonyította: a zsarnokság nem lehet vég nélküli. Neves és névtelen hősök, mártírok sora hitelesíti az igazságot, a szabadságot, amiért küzdöttek.

Emlékezzünk rájuk tisztelettel és kegyelettel, és adjunk hálát Istennek azért, hogy megszűnt ez a terror, de éberren figyeljünk az új, legalább ilyen veszélyes bomlasztó tendenciákra, és tegyünk meg mindent ellenük sajátos keresztyén eszközeinkkel!

Dr. Almási Mihály

Szamosszegi Bodó Sándor festőművész olajképei az 1956-os forradalomra emlékezve

Ifjú forradalmárok

Eredeti fotók alapján készült olajfestmény (LIFE magazin, külön szám, 1956)

Hulló csillagok, avagy múltó dicsőség

Határok között

